

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Anledning af den betydelige Skade, som Oldborrerne og deres Larver i længere Tid havde anrettet her i Landet saavel paa Skovbruget som paa Agerbruget, fremkom der allerede i Maret 1882 fra det danske Hedeelskab og Foreningen af jydsk Landboforeninger saavel som fra Sjæns Stifts patriotiske Selskab Andragender, hvori Opmærksomheden henleedes paa Unseligheden af, at det ved Lov blev gjort de vedkommende Beboere til Pligt i de Egne, hvor Oldborrerne optræde, at samle og tilintetgjøre disse skadelige Dyr. Regjeringen fandt imidlertid ikke, at der var tilstrækkelig Grund til en saa vidt gaaende Foranstaltning, som det vilde være at gjøre Indsamlingen til en Tvangsforanstaltning, forinden det var søgt, om der ikke ad Frivillighedens Veie maatte kunne opnaaes et tilstrækkeligt fuldstgjørende Resultat, naar de Bestræbelser, der i saa Henseende bleve gjorte, fandt den fornødne Støtte fra det Offentliges Side. Til den Ende søgte man, for at kunne blive sat i Stand til ved Pengebidrag at støtte de Foranstaltninger, der fra anden Side maatte blive truffene til Sagens Fremme, ved Finantsloven for 1883—84 som Tilskud til Afholdelse af Udgifterne ved Indsamling og Udelæggelse af Oldborrer og Oldborrelarver i Maret 1883, der var et Flyveaar, bevilget et Beløb af 10,000 Kr., hvilket Beløb ved Tillægsbevillingsloven for det nævnte Finantsaar blev søgt forhøiet til 35,000 Kr. Ved Finantslovsforslagene for 1885—86 og 1886—87 blev der endvidere til Indsamling af Larver søgt bevilget henholdsvis 20,000 Kr. og 10,000 Kr.

Medens nu vel Indsamlingen i Maret 1883 blev drevet temmeligt energisk, idet omtrent hele det bevilgede Beløb af 35,000 Kr. blev forbrugt, saaledes at man derved refunderede omtrent en Tjerdedel af de ialt til Indsamlingen medgaaede Udgifter, har Indsamlingen i 1885 været meget ubetydelig, idet der af det for Finantsaaret 1885—86 bevilgede Beløb af 20,000 Kr. ifkun blev forbrugt c. 4,000 Kr., og det uagtet Statskassen i hemeldte Aar refunderede Halvdelen af de medgaaede Udgifter. Endelig er der i indværende Aar endnu ikke fremkommet nogen Begjæring om Udbetaling af Statskassen i det paagjældende Viemed, hvilket synes at vidne om, at Indsamlingen etheller

iaar har været af nogen videre Betydning. Paa den anden Side lyde Klagerne over Oldborrernes Udelæggelser endnu fremdeles ligesaa høit som tidligere, og der er i den senere Tid paa forskjellige Egne i Landet saaledes t. Ex. paa flere Steder i Præstø Amt sket Udelæggelser ved disse Insekter i et tidligere vistnok udfjendt Omfang. Den Forudsætning, hvorfra Ministeriet tidligere var gaaet ud, at den frivillige Indsamling, naar den blot fik fornøden Støtte af det Offentlige, vilde være tilstrækkelig til en kraftig Smødegaaelse af Ondet, har saaledes vist sig ikke at have slaaet til, og det turde ogsaa være, at dette Middel notere betragtet ikke er saa heldigt, som det ved første Oplagt kunde synes. Det behøver nemlig ikke nogen nærmere Aaavising, at der af en spredt og sporadisk foretagen Indsamling kun vil være saare lidet Udbytte at vente, naar Alt paa dette Omraade er overladt til de Vedkommendes Forgodtbefindende, vil det netop let kunne blive Tilfældet, at der i et Distrikt er Villighed til at samle, medens man i et tilsvarende, der maatte er ligesaa befængt med Oldborrer, Intet vil foretage. Interessesen for at medarbejde Ondet vil da let svækkes, naar det paa Grund af Uegnydhed fra anden Side forud er givet, at Arbeidet ialtsald for en væsentlig Del vil være spildt. Kun naar der paa en Gang samles over den hele Egn, hvor Oldborrerne optræde i større Mængde, vil der med Nytte kunne trædes op imod dem, men til at fremkalde et saadant samtidig og paa en ensartet Maade udført Fællesarbejde vil det være nødvendigt, at Statsmagten træder imellem, at der høves en Hjemmel for denne til om fornødent at optræde anordnende, og at den har Udgang til at raade over de dertil nødvendige Penge midler.

I Henhold til Foranførte og i Betragtning af de store Udelæggelser, som Oldborrernes Angreb alt har afstedkommet og maa befrygtes fremtidig at ville medføre samt af de Tab, der herved paaføres Landmændene, og som blive i en særlig Grad følelige paa en Tid, da Landbruget i det Hele lider under et stærkt Tryk af ugunstige Forhold og Konjunkturer, har Regjeringen troet ikke længer at burde undslaa sig for at bringe de til en kraftig Smødegaaelse af